

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010222
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010222.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému W. P., nar. XX.XX.XXXX v E., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. apríla 2015, prejednal sťažnosť odsúdeného W. P. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 4Pp/13/2015 zo dňa 19.03.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného W. P. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

W. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca zo dňa 04.10.2013, sp.zn. 3T/110/2013 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Na výkon trestu nastúpil dňa 01.05.2014 a predmetný trest vykonal dňa 01.11.2014. Ďalej bol trestným rozkazom Okresného súdu Čadca zo dňa 12.12.2012, sp.zn. 2T/107/2012 odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol nariadený uznesením Okresného súdu Čadca dňa 04.02.2014 pod č.k. 2T/107/2012-62 a na jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Na výkon trestu nastúpil dňa 01.11.2014 a jeho predpokladaný koniec má mať dňa 01.05.2015. Následne má nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Čadca zo dňa 19.02.2014, sp.zn. 2T/13/2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr.zák. v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predpokladaný koniec výkonu trestu má mať dňa 01.01.2016.

Dňa 11.02.2015 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného W. P. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom uviedol, že dňa 01.03.2015 mu vzniká právny nárok na podanie žiadosti a túto odôvodnil svojím nepriaznivým zdravotným stavom.

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 4Pp/13/2015 zo dňa 19. marca 2015 bolo podľa § 415 ods. 1 Tr.por. v zmysle § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr.zák. rozhodnuté tak, že sa návrh odsúdeného W. P. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko odsúdený po jeho vyhlásení voči nemu na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť. Odsúdený následne svoju sťažnosť i písomne zdôvodnil. V dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že v merite svojej sťažnosti sa pridrižiava svojho vyjadrenia k hodnoteniu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len „hodnotenie ústavu“). Ďalej uviedol, že konštatovanie súdu prvého stupňa sa nezakladá na pravde. Vo výkone trestu bol pred 25 rokmi a v roku 1990 bol amnestovaný. Register trestov mal až do spáchania jazdy pod vplyvom

alkoholu vymazaný. Kombinácia liekov, ktoré užíva na srdce a alkoholu má v jeho prípade katastrofálne následky. To je tiež de facto jeden z dôvodov nulového rizika jeho recidívy. Preto navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a prikázal súdu prvého stupňa znovu vec prejednať a rozhodnúť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 21. apríla 2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. apríla 2015 podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmienené prepustenie a požiadal, aby bola jeho žiadosť prejednaná.

Na základe preskúmania správnosti napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného W. P. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje pri podmienenom prepustení kumulatívne splnenie zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody). Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, je možné konštatovať len jej čiastočné splnenie. U odsúdeného však nie je splnená tretia zákonná (materiálna) podmienka, a to preukázanie polepšenia svojím správaním vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z hodnotenia ústavu vyplýva, že sa u odsúdeného vyskytli opakovane nedostatky pri dodržiavaní ústavného poriadku. Odsúdený prejavuje nevôľu pri výkone niektorých činností vyplývajúcich z ústavného poriadku, nie je prístupný prijať oprávnenú kritiku, nie je ochotný robiť pozitívne kompromisy. Disciplinárne odmenený ani potrestaný doposiaľ nebol. Program zaobchádzania je zameraný na zmenu doterajšieho spôsobu života a vytváranie zmyslu pre zodpovednosť. V edukačnej oblasti sa vzhľadom na jeho postoj k výkonu trestu tento bod neplní. Voľno-časové aktivity plní čiastočne.

Krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa u odsúdeného správne vyvodil, že riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného bolo vyhodnotené ako stredné a resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá z dôvodov opakovanej trestnej činnosti a experimentovania s návykovými látkami. Odsúdený bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, pričom vo výkone trestu odňatia slobody bol 3-krát. V zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má mať aj výchovný účel. Ak teda je odsúdený opakovane vo výkone trestu, z tejto nepochybnej skutočnosti je možné logicky vyvodiť, že predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody odsúdeného zrejme nevedol k náprave v tom smere, aby sa po jeho vykonaní opakovane nedopúšťal trestnej činnosti. Preto podľa názoru krajského súdu, okresný súd pri posudzovaní žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie dospel k správne záveru, podľa ktorého vzhľadom na správanie sa odsúdeného v minulosti aj napriek čiastočne kladnému hodnoteniu ústavu, nie je možné dôvodne očakávať, že súčasný výkon trestu splnil svoj výchovný účel a že odsúdený v budúcnosti povedie už len riadny život.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje krajský súd sťažnosť odsúdeného za neopodstatnenú a nedôvodnú.

Nadriadený súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že v napadnutom uznesení je nesprávne uvedený dátum narodenia a miesto narodenia odsúdeného (v záhlaví a vo výroku uznesenia), čo zakladá dôvod pre postup súdu prvého stupňa v zmysle § 174 Tr.por. s použitím § 180 Tr.por.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.